

Temps de Flors

Entre la curiositat i la nostàlgia

MEMÒRIA • La reobertura de l'antic cinema Modern porta molts gironins a reviure'n les experiències **INÈDIT** • Feia setze anys que l'espai estava tancat

Pau Planas
GIRONA

Tornar a entrar al Modern ha estat un dels grans atractius de l'edició d'enguany de Girona, Temps de Flors, especialment per als gironins. No ha estat un dels espais més visitats de la mostra, però sí un dels que han atret més públic de la ciutat. Les emocions d'infància i joventut tornaven a la memòria dels grups de gent que s'hi anaven acostant. Les converses en el que era el pati de butaques del cinema eren constants. "Quan tenia cinc anys ja hi venia amb la meua mare", explicava Dolors Gimbernat, intentant reconstruir els moments viscuts a la sala. "Una de les primeres pel·lícules que hi vaig venir a veure va ser *Ben Hur*", recordava.

A escassos metres, un altre grup de dones també feia memòria dels moments que hi havien passat. "Recordo l'última vegada que hi vaig venir. Vam venir amb les amigues a veure *Eternamente amigas* i vam plorar tant que quan es van obrir els llums no ens vam atrevir a sortir fins que ja havia marxat tothom", relata una d'elles. "Era un espai molt fosc i feia molta olor d'humitat", explica una altra. "I els lavabos no estaven especialment ben cuidats!", puntualitza una altra. Tothom té la seva història i ningú pot evitar que li torni al cap en pujar les escales que porten cap a una sala de butaques

L'antiga sala de butaques del cinema Modern ha estat un dels grans atractius del Temps de Flors per al públic de la ciutat ■ QUIM PUIG

mig en ruïnes que ja ni tan sols té sostre. "És impressionant poder-hi tornar a entrar. Només de pujar les escales ja et vénen tots els records al cap", continuen debatent. Totes elles, però, comparteixen un pensament comú: "És més petit del que recordàvem."

Eva Vayreda és una de les noies que s'encarreguen de supervisar l'espai i informar els visitants. "Durant tot el cap de setmana s'ha anat acostant gent a preguntar tots els detalls de la sala i molts aprofitaven per recordar com era abans", assegura. Això és el que fe-

ia Pere Ordís, que havia tornat al cinema acompanyat de la seva filla i li explicava fil per randa com era l'espai abans de quedar mig en ruïnes. "En entrar-hi m'ha vingut una sensació d'entre curiositat i llàstima per l'estat en què es troba actualment", destacava.

Feia setze anys que el Modern estava tancat –catorze des que va ser adquirit per l'Ajuntament– i ara es pot tornar a visitar a través d'un muntatge on predominen les roses negres, una metàfora que recorda l'incendi que l'any 1988 va cremar la pantalla. ■

FLORS I VIOLES

El canvi ha començat

Quan en l'inici de la crisi de fa 10 o 12 anys, i l'exposició degenerà pel que fa a la quantitat i qualitat de les flors emprades en les seves obres, aterraren a l'exposició "artistes", molts de Barcelona, amb varietats de l'art pictòric, expressat en les mil i una varietats de l'abstracte, eteri, pop art, futurista i simplista, entre molts d'altres. A les galeries i sales d'exposicions no han tingut mai accés fàcil. Hi ha excepcions, però, generalitzant, no són rebuts amb alegria. L'art modern té un públic, és veritat,

però que parla molt i compra poc. Girona, temps de flors els ha tojeat, però no ha pogut, millor dit no s'ha atrevit a barrar-los el pas totalment. Ells, amb la tolerància de Girona, han presentat obres que no els acceptaven enlloc. Sovint han vestit d'art floral la seva presentació amb quatre flors mal comptades per justificar-se. Era cantat que si la crisi iniciava el seu descens, inexorablement s'acabaria la invasió. Potser m'anticipo, però en aquesta edició de l'exposició, les flors han tornat per recuperar el lloc peren-

ne que la naturalesa els donà des de la creació. No m'ho sembla, és un fet que aquest any hi ha altre cop més flors en qualitat i quantitat. Veus autoritzades proclamen, ni que sigui tímida, a Europa Occidental una recuperació palpable. Benvinguda sigui! L'art contemporani podrà canviar aspectes i formes de veure les representacions plàstiques de la vida, ara bé, la bellesa, l'aroma, el color, de l'element vegetal natural anomenat flors, ningú podrà mai substituir-lo per res. El producte més selecte de tots el que ens ha dotat la naturalesa, les flors, ja mai serà substituït. Com que així ho crec, així ho dic!

David Marca

Els premiats, ahir en una fotografia de família amb representants de Comexi i del col·legi d'enginyers ■ EL PUNT

Anuncien els premis Manel Xifra Boada

■ Els guardons arriben enguany a la 10a edició amb una celebració especial

Redacció
GIRONA

Els premis Manel Xifra Boada, convocats pel Col·legi d'Enginyers Graduats i Enginyers Tècnics Industrials de Girona i Comexi Group, arriben enguany a la desena edició i per aquest motiu s'ha preparat una celebració especial pel 5 de juny al castell de Peralada, amb la presència del conseller Felip Puig.

El premi a la transmis-

sió del coneixement tècnic i tecnològic es lliurarà a la Societat Catalana de Tecnologia de l'IEC. El premi a la trajectòria professional s'atorgarà a Antoni Cabarrocas i Pruneda. El nou premi al grup de recerca aplicada o centre tecnològic es concedirà a la Fundació CIM. Pel que fa al reconeixement dels joves enginyers tècnics industrials que han rebut el premi al millor projecte final de carrera per l'EPS, s'ha premiat Jordi Gratacós Prunell, graduat en enginyeria electrònica industrial i automàtica, i Joaquim López Ponsa i Marc Clarà Espuña, enginyers tècnics industrials. ■

La Diputació aporta 60.000 euros als habitatges d'inserció

■ Signa un conveni amb l'Agència de l'Habitatge de Catalunya

Redacció
GIRONA

La Diputació de Girona aportarà aquest any 60.000 euros a l'Agència de l'Habitatge de Catalunya per donar suport a les entitats del tercer sector de Girona que gestionen pisos per a persones en risc d'exclusió, segons un conveni signat ahir per la Diputació i l'agència. Actualment la Xarxa d'Habitatges d'Inserció Social in-

clou quinze entitats, que gestionen 97 habitatges. Són pisos on les persones allotjades poden gaudir, a més d'una llar digna, de suport psicosocial per ajudar-les a reintegrar-se a la societat. S'adrecen a persones sense llar, dones víctimes de la violència, drogodependents, persones amb trastorns mentals, receptors de prestacions econòmiques molt baixes, joves extutelats i gent amb altres situacions anàlogues. Són les entitats del tercer sector les que es fan càrrec del pagament del lloguer, de les despeses corrents dels pisos i també del seu manteniment. ■